

अधि

अपराधः । अतिस्मृतिविरुद्धाचारः । यथा,—
“अधर्मेणैधते राजन् ततो भद्राणि पश्यति ।
ततः सपत्नान् जयति समूलक्षु विनश्यति ॥”
इति महाभारतम् ।

(“अधर्मेमिदमखन्तं कथं भीष्मोऽनुमन्यते” ।
इति महाभारतं ॥)

अधर्मा, [न्] चि, (अधर्मेः पापं विद्यतेऽस्य ।)
अधार्मिकः । अधर्मात्मा । अधर्मेःशब्दादस्यर्थे
इन् ॥

अधश्चरः, पुं, (अधश्चरति इति अधस् + चर + अच् ।)
चौरः । इति हारावली । अधोगामिनि चि ॥

अधश्चौरः, पुं, (अधः चौरः अधस् + चुर +
अच् + सार्धे अण्) नीचचौरः । सिंदालचौर
इति भाषा । इति केषिच् ॥

अधस्तात् अ, (अधर + अस्ताति ।) अधोभागः ।
इति हलायुधः ॥ (तस्याधस्तात् वयमपि रता-
स्तेषु पर्योठजेषु । इति उत्तरचरितं ।) (तथा
“निमज्जतोऽधस्तादक्षौ दाहप्रतीच्छकौ” ॥ इति
मनुः ।) पञ्चाङ्गमः । इत्यमरटीका ॥ रतिग्रहं ।
भगं । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अधामार्गवः, पुं, (न धीयतेऽसौ अधाः न + धा +
क्विप् । तादृशं मार्गं वाति गच्छति । अधा + मार्ग +
वा + कः ।) अधामार्गः । इति क्षीरसामी ।)
धामार्गवद्वक्तः । इत्यमरटीकायां रायसुकुटः ॥

अधार्मिकः, चि, (धर्मं चरति । धर्म + ठक् ।
न धार्मिकः ।) अधर्मी । अधर्मात्मा । पापी ।
तत्पर्यायः । अधार्मिकः २ । इति त्रिकाण्ड-
शेषः ॥ यथा,—

“यस्य पक्ष महायज्ञविहीनः स निराकृतः ।
अधार्मिकः स्याद्बुधः स्वकीर्णो क्षतव्रती” ॥
इति जटाधरः । अतो नाधार्मिके वसेद्ग्रामे ।
इति कुल्लुकभट्टश्च ॥

अधि अ, (न धीयते धार्यते । नञ् + धा + कि ।)
प्रादिविश्वपुससंगम्ये उपसर्गविशेषः । अ-
स्यार्थः । उपरिभागः । इति दुर्गादासः ॥ अधि-
कारः । ईश्वरः । इति मेदिनी । अधिकं । यथा
अधिमासः अधिको मासः इत्यर्थः । इति स्मृतिः ॥
अधिः, पुं, आधिः । मनःपीडा । इत्यमरटीकायां
भरतः ॥

अधिकं, स्त्री, (अधि + सार्धे कन् ।) कात्याण्डाचार-
भेदः । तस्य लक्षणं । अधिकं पृथुलाधारादाधे-
याधिकवर्षानं । उदाहरणं यथा । ब्रह्माख्यानं
जले यत्र तत्र मान्ति न ते गुण्याः । इति कुव-
लयानन्दे आप्येयदीक्षितः ॥

अधिकः, चि, (अध्याहृद् एव अधि + सार्धे कन् ।)
अतिरिक्तः । अनेकः । इति हेमचन्द्रः । (एमान्
पुंसोऽधिके युजे । स्त्री भवत्यधिके स्त्रियाः । इति
मनुः ।)

अधिकरणं, स्त्री, (अधि + क्त + अधिकरणे ल्युट् ।)
एकन्यायोपपादनं । इति हेमचन्द्रः ॥ अधि-
क्रियते अत्र । विषयादिपञ्चावयवविवेचनोपेत-
यज्ञः । यथा,—

अधि

“विषयो विशयश्चैव पूर्वपक्षस्तथोत्तरं ।
निर्णयश्चेति पञ्चाङ्गं शास्त्रेऽधिकरणं स्मृतं” ॥

विषयो विचाराहंवाक्यं । विशयोऽस्यायमर्थो न
वेति संशयः । पूर्वपक्षः प्रकृतार्थविरोधितकौप-
न्यासः । उत्तरं सिद्धान्तानुकूलतर्कान्यासः ।
निर्णयो महावाक्यार्थतात्पर्यनिश्चयः । एवं क्रमेण
विवेचनमत्राधिक्रियते इत्यधिकरणं । इति ति-
श्यादितत्त्वं ॥ अधिक्रियतेऽर्थादिचारोऽस्मिन्नने-
नेति वा अधिकरणं वेदविचारयज्ञात्मिका मी-
मांसा । सा च द्विधा कर्ममीमांसा ब्रह्ममी-
मांसा चेति । कर्मकाण्डवेदविचारयज्ञः कर्म-
मीमांसा जैमिनिप्रणीता सैव मीमांसात्वेन प्र-
सिद्धा पूर्वमीमांसा इत्युच्यते । ब्रह्मकाण्डवेद-
विचारयज्ञश्च ब्रह्ममीमांसा वेदव्यासप्रणीता सा
च वेदान्तत्वेन प्रसिद्धा उत्तरमीमांसा इत्युच्यते ।

इत्यत्र मीमांसापदमपि करणाधिकरणव्युत्पत्त्या
यज्ञपरं ज्ञेयं । भावव्युत्पत्त्या तु विचारपूर्वक-
निर्णयपरमिति । यत्तु अधिक्रियते विचारोऽस्मै
इति व्युत्पत्त्या अधिकरणं मीमांसासिद्धान्त
इत्युदीचेनाभिहितं तन्न । सिद्धान्तस्याधिकरण-
चरमावयवत्वेनाधिकरणाङ्गत्वात् अधिकरणत्वा-
नुपपत्तेः । यथा न्यायमते निगमनस्य न्यायाव-
यवत्वं न तन्मात्रस्य न्यायत्वं तद्येहापीति सुधीभि-
र्भाष्यं । तस्य चाधिकरणस्य पञ्चाङ्गानि । तदुक्तं,—
“विषयोऽविषयश्चैव पूर्वपक्षस्तथोत्तरं ।

निर्णयश्चेति पञ्चाङ्गं शास्त्रेऽधिकरणं स्मृतं” ॥
विषयो विचाराहंवाक्यं । यथा । खादिरं पशुं
बध्नाति खादिरं वीर्यकामस्य यूषं कुर्वीति
इत्यादि संयोगपृथक्प्राधिकरणादेः । एवं विषयो
निश्चयस्तद्भिन्नस्तद्विरोधी वा अविषयः संशयः ।
तदुक्तं,—

“विशब्दश्च विशेषार्थः सिनोतिर्बन्धनार्थकः ।
विशेषेण सिनोतीति विषयोऽर्थनियामकः” ॥

नियामकः कोटिनिश्चायकतया विशेषदर्शनात्मक-
व्याप्यवत्त्वादिनिश्चय एव । एवमेव न्यायगुरु-
न्यायवागीशभट्टाचार्यचरणाः ॥ अन्ये तु विशय
इति विपूर्वस्य श्रेतेः संशयार्थकत्वमाशोच्य ता-
लव्यमध्यपाठं वदन्तः विशयः संशयः इति व्याच-
क्षते तत्र विपूर्वश्रेतेः संशयार्थकत्वे मानमनु-
सन्धेयं । संशयः अस्यायमर्थो न वेत्याकारकः ।
पूर्वपक्षः सिद्धान्तविरुद्धतर्कान्यासेन सिद्धान्त-
विग्नसंशयैककोटिव्यवस्थापनं । उत्तरं प्रकृत-
सिद्धान्तानुकूलतर्कान्यासेन प्रकृतसिद्धान्तसिद्ध-
संशयापरकोटिव्यवस्थापनं । निर्णयः सिद्धान्तसिद्ध-
विचारार्थवाक्यतात्पर्यवाधारणं । कर्ममीमांसा-
धिकरणानि सहस्रसंख्यकानि जैमिनिप्रणीतानि
शास्त्रदीपिकादौ पार्थसारथिमिश्रादिभिर्बहुधा
विहृतानि । इति चन्द्रशेखरकृततत्त्वसम्बोधिनी ॥
आकरणमते आधाररूपकाग्नं । तदनुत्पिधं ।
सामोप्यं १ यथा गङ्गायां घोषः । कालिन्ध्यां
रेमे ॥ आस्येभः २ यथा दिवि देवाः । कानने
रेमे ॥ विषयः ३ यथा शास्त्रे निपुणः । केषौ

अधि

कुशलः ॥ व्याप्तिः ४ यथा तिलेषु तैलं । सकले
स्थितः ॥ * ॥

अधिकर्तुः, चि, (अधिका ऋद्धिः सम्पत्तिर्यस्य
सः ।) अतिशयसम्पत्तियुक्तः । तत्पर्यायः । स-
मृद्धः २ । इत्यमरः ॥

अधिकर्मिकः, पुं, (अधिकृत्य हट्टं कर्मणि प्रभवति
अधिकर्मन् + ठन् तस्य इक) हट्टाभ्यक्षः । इति
हेमचन्द्रः ॥ हाटेर दारोगा इति भाषा ।

अधिकाङ्गं, स्त्री, (अध्यादधिकं मयूरयंसकादित्वात्
समासः ।) सकञ्चुकाः मध्ये यद्गुणितं तत् । क-
ञ्चुकादिदार्ढ्यार्थं शूरैर्मध्यकाये निबन्धपट्टिकादि ।
तत्पर्यायः । सारसनं २ । इत्यमरः ॥ विश्व-
कुल्याद्यतिरिक्ताङ्गविशिष्टे चि ॥ (यथा मनुः—
“नोदहेत् कपिणां कन्यां
नाधिकाङ्गीं न रोगिणीं” ॥)

अधिकारः, पुं, (अधि + क्त + घञ् ।) राजादीनां
चामरधूननश्च धारणादियाधारः । तत्पर्यायः ।
प्रक्रिया २ । इत्यमरः ॥ प्रकरणं । यथा जैमि-
निकोऽयं प्रायश्चित्ताधिकार इति मितान्तरा ॥
स्वामित्वं । यथा “सर्वे सुरधिकारिणः” इति
स्मृतिः ॥ अधिहृतदेशादि । यथा निजाधिकारः
भिक्षाधिकारः इत्यादि बहवः शिष्टप्रयोगाः ॥
(यथा मनुः—

“तस्य शास्त्रेऽधिकारोऽस्मिन्
ज्ञेयो नान्यस्य कस्यचित्” ॥)

अधिकारी, [न्] चि, (अधिकारोति अधि + क्त +
नन्दादित्वात् णिनि ।) प्रभुः । स्वामी । अधि-
पतिः । अधिकारविशिष्टः । खलवान् । इति
स्मृतिः ॥ यथा,—

“इष्टापूर्त्तं दिजातीनां धर्मः सामान्य उच्यते ।
अधिकारी भवेत् शूद्रः पूर्त्ते धर्मं न वैदिके” ॥
इति मलमासतत्त्वं ॥ अपिच ।

“स्वातोऽधिकारी भवति देवे पैत्रे च कर्मणि” ॥
इत्याहिकाधारतत्त्वं । वेदान्तमते विधिवदधीत-
वेदाङ्गत्वेन आपाततोऽधिगताखिलवेदाधोऽस्मिन्
जन्मनि जन्मान्तरे वा कान्यनिधिद्वर्जनपुरःसरं
नित्यनैमित्तिकप्रायश्चित्तापासानुष्ठानेन निर्गत-
निखिलकल्मषतया नितान्तनिर्मलस्त्वान्तः साधन-
चतुष्टयसम्पन्नः प्रमाता । इति वेदान्तसारः ॥ * ॥
धनाधिकारिणो दायभागशब्दे ऋष्याः ॥ * ॥
श्रीमूर्त्यादीनां वेशकर्ता । इति लोकप्रविज्ञं ॥

अधिकारी, [न्] पुं, (अधिकारोति अधि + क्त +
नन्दादित्वात् णिनि ।) वेदान्तशास्त्रवेत्ता । अधि-
गताखिलवेदार्थनितान्तनिर्मलस्त्वान्तः साधनचतु-
ष्टयसम्पन्नः प्रमाता । इति वेदान्तसारः ॥ पृथक् ॥
इति राजनिर्घण्टः ॥

अधिहृतः, पुं, (अधि + क्त + क्तः ।) अध्यक्षः । आय-
व्यववेत्तकः ॥ इत्यमरः ॥ (आचार इत्यधिहृतेन
मया गृहीता या वेत्तयित्तरवरोधयद्देवु राजः ।
इति शाकुन्तले ।) हताधिकारश्चे वाचलिकः ।

अधिक्रमः, पुं, (अधि + क्रम + घञ् बद्ध्यभावः ।)
आक्रमणं । इति हेमचन्द्रः ॥